

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5Co/434/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7616214232
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 06. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Slobodník
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2018:7616214232.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Slobodníka a členov senátu JUDr. Slávkky Zborovjanovej a JUDr. Andreja Šalatu, v spore žalobkyne: Y. X., A. XX.X.XXXX, S. W. Č. X, O., právne zastúpenej JUDr. Jurajom Lukáčom, advokátom so sídlom Námestie sv. Egídia 11/6, Poprad proti žalovanému: PRODUCTION ERES, s.r.o., so sídlom Prešovská 40, Bratislava, IČO: 47249846, právne zastúpenom Advokátskou kanceláriou Ján Buroci, s.r.o., so sídlom Za Šestnástkou 17, Spišská Nová Ves, o určenie vlastníckeho práva k spoluvlastníckym podielom, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves č. k. 9C/260/2016-84 z 27. júna 2017

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Stranám sporu sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie (ďalej len súd) rozhodol tak, že žalobu zamietol a že žalovaná má voči žalobkyňi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

2. Žalobkyňa sa žalobou doručenu súdu dňa 19.9.2016 domáhala určenia, že je podielovou spoluvlastníčkou nehnuteľností nachádzajúcich sa v katastrálnom území W. a to v podiele 15/72 zapísaných na liste vlastníctva č. XX, č. XXX, Č.. XXX, Č.. XXX, Č.. XXX, v podiele 1/4 zapísaných na liste vlastníctva č. XX, Č.. XX, Č.. XXX, v podiele 1/12 zapísaných na liste vlastníctva č. XX, špecifikovaných v podanej žalobe. V žalobe uviedla, že rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 10.9.2015, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 29.6.2016, bolo určená neplatnosť kúpnej zmluvy uzatvorenej medzi ňou a G.. Q. D., ktorej predmetom boli nehnuteľnosti v katastrálnom území W. zapísané na listoch vlastníctva č. XX, XX, XX, XX, XXX, XXX, XXX, XXX Y. XXX. Právnym následkom toho je že menovaný nenadobudol platne vlastnícke práva k predmetným nehnuteľnostiam, ale ich vlastníčkou je stále žalobkyňa. Menovaný G.. Q. D. tak nemohol toto vlastnícke právo previesť na ďalší subjekt, ktorým bola spoločnosť PUBLIC ERES, s.r.o., Košice, ktorá následne zanikla zlúčením s právnickou osobou žalovaného. Zároveň týmto prevodom bolo porušené predkupné právo ostatných spoluvlastníkov tak, ako to bolo urobené G.. Q. D. pri prevode na jeho osobu. Úkony, ktorými žalovaná nadobudla vlastnícke práva k spoluvlastníckym podielom svojím obsahom a účelom sa priečia dobrým mravom, odporujú zákonu a obchádzajú zákon. Dovoľať sa neplatnosti právneho úkonu, ktorým bolo porušené predkupné právo spoluvlastníka sa možno oznámením tohto dovolania doručeným všetkým účastníkmi právneho úkonu mimo súdneho konania alebo priamo podaním návrhu na súd. Rovnako sa možno dovoliť aj absolútnej neplatnosti tohto úkonu. Žalovaná sa nestala vlastníkom podielom pôvodne patriacich G.. Q. D., nakoľko tieto podiely od neho nenadobudla platne a jednak z dôvodu porušenia predkupného práva pri ich nadobudnutí a tiež z dôvodu, že G.. Q. D. nebol ich vlastníkom v zmysle zásady súkromného práva, že nikto nemôže previesť viac práv, než má sám. Táto zásada chráni právo skutočného vlastníka a jej dôsledkom je nemožnosť nadobudnúť vlastnícke práva k nehnuteľnosti od

nevlastníka. Do úvahy neprichádza ani dobromyseľnosť nadobudnutia zo strany právneho predchodcu žalovanej, nakoľko v predmetnej spoločnosti pracovala blízka osoba G.. Q. D. - jeho sestra. Žalobkyni svedčí aktívna vecná legitímácia v spore, nakoľko jej vlastnícke právo nebolo uvedenými právnymi úkonmi dotknuté. Žalobkyňa má naliehavý právny záujem na požadovanom určení, keďže nemá iný právny prostriedok na to, aby sa právne pomery k prevedeným podielom vrátili do pôvodného stavu.

3. Rozhodnutím Okresného úradu Levoča, katastrálny odbor č. V 268/16 zo dňa 13.4.2014 bol povolený vklad vlastníckeho práva k vyššie uvedeným nehnuteľnostiam na základe návrhu doručeného dňa 24.3.2016, v prospech žalovanej. Z rozhodnutia je zrejme, že bolo doručované G.. U. D., W. XX a žalovanej spoločnosti PUBLIC ERES, s.r.o., Košice. Rozsudkom Krajského súdu v Košiciach sp, zn. 5Co/794/2015-209 zo dňa 24.5.2016, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 29.6.2016 bol potvrdený uvedený rozsudok tunajšieho súdu v I. a III. výroku. Vo výroku o trovách konania bol uvedený rozsudok zmenený. Pokiaľ sa týka výroku II., ktorým tunajší súd zamietol žalobu na vyslovenie neplatnosti zmluvy v časti týkajúcej sa prevodu nehnuteľností zapísaných na liste vlastníctva č. XXX katastrálne územie W., táto nebola odvolaním napadnutá.

4. Súd citoval §§ 39, 40a Obchodného zákonníka, ďalej §§ 116, 140 OZ a dôvodil, že pri posudzovaní naliehavého právneho záujmu žalobkyne na určení vlastníctva súd vychádzal zo skutočnosti, že žalovaná je zapísaná v katastri nehnuteľností ako podielový spoluvlastník podielov predmetných nehnuteľností, hoci podľa žalobkyne podielovou spoluvlastníčkou týchto nehnuteľností je ona. Žalobkyňa teda má naliehavý právny záujem na požadovanom určení, pretože rozhodnutie súdu je podkladom pre uskutočnenie zmeny resp. zápisu v katastri nehnuteľností. Predmetom konania je určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam a preto súd posudzoval, či žalobkyňa má konkrétny titul pre nadobudnutie vlastníckeho práva. Žalobkyňa svoj nárok na určenie vlastníckeho práva zdôvodňovala tým, že žalovaná resp. jej právna predchodkyňa nenadobudla spoluvlastnícke podiely platne a to z dôvodu porušenia predkupného práva pri ich nadobudnutí a taktiež z dôvodu, že ich nadobudli od G.. Q. D., ktorý nebol ich vlastníkom a teda v zmysle zásady, že nikto nemôže previesť viac práv, než má sám. Vykonaným dokazovaním bolo v konaní preukázané, že žalobkyňa ako predávajúca kúpnu zmluvou zo dňa 23.11.2011 uzatvorenou s G.. Q. D. ako kupujúcim previedla spoluvlastnícke podiely v nehnuteľnostiach zapísaných na listoch vlastníctva č. XX, XX, XX, XX Y. XXX v katastrálnom území W. na kupujúceho. Uvedená zmluva bola rozsudkom tunajšieho súdu sp. zn. 11C/277/2014-136 zo dňa 10.9.2015 a ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 29.6.2016, určená za neplatnú. Neplatnosť uvedenej zmluvy, ako je zrejme z odôvodnenia uvedeného rozsudku bola určená z dôvodu porušenia predkupného práva vo vzťahu k ostatným podielovým spoluvlastníkom zo strany žalovanej v 1. rade, ktorou bola žalobkyňa v tomto konaní.

5. Okrem toho v preskúmvanej veci nebolo preukázané, či došlo a ak áno kedy došlo zo strany žalobkyne ako dotknutej osoby k dovolaniu sa relatívnej neplatnosti právneho úkonu, ktorým G.. Q. D. previedol spoluvlastnícke podiely v nehnuteľnostiach na G.. U. D.. Je zrejme, že k tomuto úkonu mohlo dôjsť až v priebehu konania vedeného tunajším súdom pod sp. zn. 11C/277/2014. Vyplýva to z toho, že ešte pred rozhodnutím odvolacím súdom v uvedenom konaní, ktorý rozhodol vo veci dňa 24.5.2016, bol povolený vklad do katastra nehnuteľnosti na základe ďalšieho právneho úkonu, ktorým sa uskutočnil prevod nehnuteľnosti z G.. U. D. na spoločnosť PUBLIC ERES, s.r.o., Košice a to rozhodnutím Okresného úradu Levoča, katastrálny odbor zo dňa 13.4.2016. Žalobkyňa v konaní netvrdila a teda ani nepreukázala dovolania sa relatívnej neplatnosti uvedeného právneho úkonu. Keďže nebola účastníčkou tohto úkonu, dovolanie sa jeho relatívnej neplatnosti by muselo smerovať voči obom účastníkom tohto právneho úkonu t.j. voči G.. Q. D. Y. G.. U. D. a to v zmysle už vyššie uvedených skutočností. Dovoľat' sa relatívnej neplatnosti je totiž potrebné voči všetkým účastníkom právneho úkonu, nie len voči jednému z nich. Každá zo strana sporu má pritom v konaní povinnosť tvrdenia a dôkaznú povinnosť. Súd v sporovom konaní môže vychádzať len zo skutočností tvrdných sporovými stranami a vykonať len tie dôkazy, ktoré navrhli. Povinnosť tvrdenia znamená, že strana sporu musí uviesť skutkové tvrdenia jasne, úplne a zrozumiteľne a dôkazná povinnosť znamená, že strana sporu musí na preukázanie svojich tvrdení označiť dôkazy. Strana sporu teda musí preukázať to, čo tvrdí. Žalobkyňa svoje tvrdenie o relatívnej neplatnosti právneho úkonu, pri ktorom došlo k prevodu z G.. Q. D. A. G.. U. D., žiadnym spôsobom nepreukázala, v tomto smere nenavrholo žiadne dokazovanie. V predmetnej veci sa pritom nejedná o vec, v ktorej by došlo k preneseniu dôkazného bremena na žalovaného. V konaní tak nebol preukázaný dôvod relatívnej neplatnosti uvedeného právneho úkonu. Pri dovolaní sa relatívnej neplatnosti kúpnej zmluvy uzatvorenej medzi žalobkyňou a G.. Q. D. Y. zo dňa

23.11.2011, súd má za to, že k dovolaniu sa tejto relatívnej neplatnosti nedošlo až rozhodnutím v spore vedenom tunajším súdom pod sp. zn. 11C/277/2014, ale už doručením podanej žaloby žalovaným v uvedenom konaní, ktorými bola žalobkyňa aj G.. Q. D.. G.. Q. D. tak už nebol oprávnený disponovať s predmetnými spoluvlastníckymi podielmi a previesť ich na ďalší subjekt. V tejto súvislosti žalobkyňa ako ďalší dôvod neplatnosti právnych úkonov, ktoré nasledovali po uzatvorení zmluvy medzi ňou a G.. Q. D.P. J. S., Ž. G.. Q. D. nebol nikdy spoluvlastníkom predmetných nehnuteľností poukazujúc na zásadu, že nikto nemôže previesť viac práv, než má sám. V zmysle tejto zásady nemožno nadobudnúť vlastnícke právo k nehnuteľnosti od nevlastníka. Namietala teda v konaní aj absolútnu neplatnosť ďalších nasledujúcich právnych úkonov.

6. Pri nadobudnutí nehnuteľnosti od nevlastníka súd poukázal najmä na nález Ústavného súdu SR sp. zn. I ÚS 549/2015 zo dňa 16.3.2016, ktorým Ústavný súd SR pripustil takéto nadobudnutie nehnuteľnosti v prípade, ak je nadobúdateľ dobromyseľný. Ústavný súd SR uviedol, že z hľadiska poskytnutia ústavnoprávnej ochrany musí byť na rovnakú úroveň postavenú vlastnícke právo pôvodného vlastníka a nadobudnutie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam novým nadobúdateľom na základe jeho dobrej viery. Tým sa dostáva do kolízie princíp ochrany dobrej viery ďalšieho nadobúdateľa a princíp ochrany vlastníckeho práva pôvodného vlastníka. vyššie riziko má pritom niešť nedbalý vlastník než nadobúdateľ v dobrej viere, pretože ten nie je schopný sa nijako dozvedieť o tom, ako vec opustila vlastníkovu sféru a dostala sa na list vlastníctva prevodcu po zákonom určenom katastrálnom konaní. Nadobúdateľovi vlastníckeho práva, pokiaľ toto právo nadobudol v dobrej viere, musí byť poskytnutá širšia ochrana, pretože v opačnom prípade by si nikdy nemohol byť istý svojím vlastníctvom.

7. Čo sa týka namietanej dobromyseľnosti nadobudnutia vlastníckeho práva k predmetným nehnuteľnostiam zo strany právnej predchodkyne žalovanej t.j. spoločnosti PUBLIC ERES, s.r.o., Košice, súd poukazuje na to, že samotné tvrdenie o tom, že v tejto spoločnosti pracovala blízka osoba G.. Q. D. nepostačuje na konštatovanie, že táto spoločnosť pri nadobudnutí vlastníckeho práva nekonala v dobrej viere. Skutočnosť, že by nadobúdateľ nebol býval pri nadobudnutí vlastníckeho práva dobromyseľný, musí byť v konaní bezpečne preukázaná. Pokiaľ by aj bolo pravdivé tvrdenie žalobkyne, toto tvrdenie samo o sebe nesvedčí o nedobromyseľnosti a to aj vzhľadom k tomu, že sa má jednať len o zamestnankyňu spoločnosti, nie jej štatutárneho zástupcu. Okrem už uvedeného súd má za to, že prepojenosť ďalších nadobúdateľov vlastníckeho práva na osoby blízke G.. Q. D. v tom smere, aby bola jednoznačne spochybnená ich dobromyseľnosť, nebola v konaní zo strany žalobkyne preukázaná a teda v tomto smere žalobkyňa neunesla dôkazné bremeno. Žalobkyňa síce na pojednávaní konanom dňa 27.6.2017 predložila súdu ako dôkaz na preukázanie tejto prepojenosti ďalších nadobúdateľov výpisy z Obchodného registra, avšak súd poukazujúc na ustanovenie § 153 ods. 2 Civilného sporového poriadku na tieto predložené listinné dôkazy neprihliadal pri rozhodovaní vo veci a to aj s poukazom na to, že k týmto listinám by sa nevyhnutne mala mať možnosť vyjadriť žalovaná strana, čo by viedlo k nariadeniu ďalšieho pojednávania resp. k vykonaniu ďalších úkonov. Výpisy z Obchodného registra mala pritom žalobkyňa možnosť predložiť súdu na preukázanie svojich tvrdení už so samotnou žalobou resp. v lehote určenej súdom na podanie repliky k vyjadreniu žalovanej k podanej žalobe. Nejde totiž o listiny, ktorých zadováženie by bolo spojené s nejakými ťažkosťami, naopak sú bežne dostupné prostredníctvom internetu. Nemožno však súhlasiť s názorom žalobkyne, že skutočnosti uvedené v Obchodnom registri sú súdu všeobecne známe. Skutočnosti všeobecne známe sú skutočnosťami, ktoré sú známe širokému okruhu ľudí a vedomosť o týchto skutočnostiach možno u bežného človeka predpokladať. Spravidla ide o skutočnosti týkajúce sa bežného života. Za takéto skutočnosti teda nemožno považovať údaje týkajúce sa obchodným spoločností, ktoré sú zapísané v Obchodnom registri, aj keď sú verejne prístupné. Tieto skutočnosti sa totiž netýkajú bežného života, nejde o bežné údaje, ktoré by mali byť známe širšiemu okruhu ľudí. Je ďalej potrebné uviesť, že tvrdenie žalobkyne o personálnej prepojenosti ďalších nadobúdateľov nemožno považovať ani za nesporné v zmysle § 151 ods. 1 Civilného sporového poriadku. Žalovaná vo vyjadrení k podanej žalobe v podstate poprela všetky skutočnosti uvádzané žalobkyňou v písomnej žalobe týkajúce sa neplatnosti prevodov vlastníckeho práva k predmetným spoluvlastníckych podielom. Je teda zrejme, že poprela všetky jej tvrdenia a uviedla rozhodujúce skutočnosti a tvrdenia na svoju obranu. Súd má za to, že ustanovenie § 151 ods. 1 Civilného sporového poriadku nemožno vykladať tak, že protistrana výslovne poprie každé jednotlivé tvrdenie uvedené v podaní druhej strany sporu, ale že na odvrátenie fikcie nespornosti skutkových tvrdení protistrany postačuje ich tzv. generálne popretie t.j. ak strana uvedie vlastné tvrdenia o skutkových okolnostiach. Žalobkyňa v podanej žalobe poukázala aj na ustanovenie § 39 Občianskeho zákonníka. V žalobe avšak neuviedla žiadane ďalšie tvrdenia, okrem už uvedeného nadobudnutia

vlastníckeho práva od nevlastníka a personálnej prepojenosti nadobúdateľov, týkajúce sa absolútnej neplatnosti právnych úkonov. K uvedeným dôvodom žalobkyne súd poukazuje na už vyššie uvedené skutočnosti. Pokiaľ žalobkyňa poukazuje na personálnu prepojenosť nadobúdateľov chcela naznačiť stav, že ďalšími právnymi úkonmi bol obchádzaný zákon a ich účelom bolo v konečnom dôsledku zmariť možnosť žalobkyne ako pôvodnej spoluvlastníčky nehnuteľnosti uplatniť si svoje spoluvlastnícke práva, súd opätovne uvádza, že ani v tomto smere žalobkyňa nepredložila ani nenavrhol žiaden relevantný dôkaz. V konaní teda nebolo preukázané, aby ďalší nadobúdatelia konali vedome v zhode s už naznačeným účelom. V tejto súvislosti súd poukazuje na kontradiktórny charakter sporového konania, kde strany sporu majú povinnosť tvrdenia a unesenia dôkazného bremena. Žalobkyňa si tieto povinnosti v naznačenom smere nesplnila.

8. O trovách konania rozhodol súd podľa úspešnosti v spore. Žalovaná bola v konaní úspešná a teda vznikol jej nárok na náhradu trov konania. Súd v konaní nezistil dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré by náhrada trov konania žalovanej nemala byť priznaná. Preto súd priznal žalovanej vo vzťahu k žalobkyňi náhradu trov konania v plnom rozsahu.

9. V podanom odvolaní žalobkyňa so zreteľom na predchádzajúce konanie žiadala zmeniť napadnutý rozsudok a vyhovieť žalobe v celom rozsahu, priznať náhradu trov konania. V odvolaní namietala, že Pochybnosť o nestrannosti konania súdu prvej inštancie spočíva predovšetkým v tom, že jeho právne názory a závery ktoré vyslovil počas konania, t.j. pri vyhlásení rozhodnutia na pojednávaní dňa 27.6.2017 sú diametrálne odlišné oproti záverom a hodnoteniu dôkazov vo vydanom rozhodnutí. Dôkaz : navrhujeme zadovážiť a vypočítať zvukovú nahrávku z pojednávania zo dňa 27.6.2017 a túto porovnať s odôvodnením rozhodnutia v napadnutom rozsudku. Pri ústnom odôvodnení rozhodnutia totiž súd prvej inštancie vyslovil právny názor, že žalobu zamietol z dôvodu, že účinky neplatnosti kúpnej zmluvy medzi Y. X. Y. Q. D. nastali až právoplatnosťou potvrdzujúceho rozhodnutia Krajského súdu sp. zn. 5Co 794/2015 a preto pred touto právoplatnosťou mohlo dôjsť k platnému prevodu na inú osobu. Naproti tomu v napadnutom rozhodnutí, súd právny názor vyslovený v ústnom odôvodnení rozhodnutia zmenil, a celé zamietnutie postavil na iných dôkazoch a iných skutočnostiach, ktoré netvrdil ani jeden z účastníkov konania. Prvou takouto prekvapivou skutočnosťou je osoba G.. U. D. a prevod vlastníckeho práva N. G.. Q. D. na túto osobu spomínaný v bode 20. odôvodnenia rozhodnutia. Vypočítím si celej nahrávky zo dňa 27.6.2017 je nepochybné že o osobe G.. U. D. nebolo v konaní ani zmienky. Žalovaný sa k tejto osobe nevyjadril vo svojom písomnom vyjadrení dňa 9. marca 2017 ani na ústnom pojednávaní. Ani súd prvej inštancie na tento „ďalší „ nezákonný prevod vlastníckeho práva nepoukázal ako na spornú skutočnosť a to ani pri postupe podľa § 181 ods.2 CSP ani počas priebehu hlavného pojednávania. Z uvedeného dôvodu je táto skutočnosť pre žalobkyňu nová a dozvedá sa o nej až z vydaného rozhodnutia, hoci z obsahu rozsudku je zrejmé, že ide o rozhodujúci argument na ktorom súd prvej inštancie svoje rozhodnutie postavil.

10. Nesprávnosť skutkových zistení na základe vykonaného dokazovania (naplnenie odvolacieho dôvodu § 365 ods. I písmeno f) súdom prvej inštancie začína v bode 18 jeho odôvodnenia a končí až bodom 30 odôvodnenia rozhodnutia. V uvedených bodoch súd prvej inštancie nesprávne vyhodnotil zistený skutkový stav a navyše na tieto zistenia aplikoval nesprávne právne normy. V prvom rade sa súd nesprávne vysporiadal s už vyššie uvedeným dôkazom - právoplatným rozsudkom Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 5Co 794/2015, ktorým právne nastal stav, že toto rozhodnutie nadobudnutím právoplatnosti deklaratórne, t.j. so spätnými účinkami vyslovilo, že kúpna zmluva uzatvorená medzi Y. X. Y. G.. Q. D. dňa 23.11.2011, ktorej predmetom boli nehnuteľnosti zapísané na listoch vlastníctva č. XX, XX, XX, XX Y. XXX, nachádzajúce sa v katastrálnom území W., ktorej vklad bol povolený Správou katastra Levoča dňa 29.12.2011 pod číslom V 1833/1 je neplatná. Deklaratórne účinky tohto rozhodnutia sú dané tým, že táto kúpna zmluva sa nestáva absolútne neplatnou až právoplatnosťou rozhodnutia súdu, ale momentom dovolania sa relatívnej neplatnosti. V zmysle ustálenej súdnej praxe a judikatúry má takéto dovolanie povahu adresného jednostranného právneho úkonu. Ako hmotnoprávny úkon (námietka neplatnosti právneho úkonu) nadobúda právne účinky v momente, keď dôjde druhému účastníkovi. Môže k nemu dôjsť mimosúdne alebo doručením žaloby prostredníctvom súdu. (pozri Komentár k Občianskemu zákonníku, 2014, FEKETE, str. 400).

11. Z podstaty skutkových a právnych záverov právoplatného rozhodnutia Krajského súdu predloženého žalobkyňou totiž nepochybné vyplýva, že pokiaľ by sa v uvedenom konaní žalobcovia platne nedovolali relatívnej neplatnosti, resp. by súd nemal túto skutočnosť riadne preukázanú, nemohol by vo

veci rozhodnúť kladným výrokom. Druhou podstatnou skutočnosťou, ktorá z takéhoto uplatnenia a právoplatného rozhodnutia vyplýva je, že skorší vlastník G.. Q. D. sa deklaratórnym rozhodnutím súdu nestal platne majiteľom sporných pozemkov a preto rovnako ako v prípade žalovanej spoločnosti či jej právneho predchodcu, nemohol platne previesť tieto spoluvlastnícke podiely na sporných nehnuteľnostiach a to ani na osobu blízku.

12. Odňatie možnosti konať nastalo aj nevysporiadaním sa súdu prvej inštancie s podstatnými argumentmi žalobkyne. To, že právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia patrí medzi základné zásady spravodlivého súdneho procesu, jednoznačne vyplýva z ustálenej judikatúry ESLP. Judikatúra tohto súdu teda nevyžaduje, aby na každý argument strany, aj na taký, ktorý je pre rozhodnutie bezvýznamný, bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. Ak však ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument (Ruiz Torija c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-A, s. 12, § 29; Hiro Balani c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-B; Georgiadis c. Grécko z 29. mája 1997; Higgins c. Francúzsko z 19. februára 1998), (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 15. 7. 2010, sp. zn. 5 Cdo 106/2010). Podstatnými argumentmi žalobkyne totiž boli : rímska zásadou Nemo plus iuris. na ktorú žalobkyňa v konaní poukázala. Argument, že právny predchodca spoločnosti PUBLIC ERES s.r.o. nebol právnickou osobou a preto nemohol platne previesť tieto nehnuteľnosti na túto spoločnosť Zmluvou o predaji podniku V 268/16-197/16. Argument, že zlúčením spoločnosti ktorá nie je dobromyseľným nadobúdateľom majetku nemôže nastať stav, že nový nadobúdateľ sa stane dobromyseľným, pretože platí teória otráveného stromu kedy zlučujúca a zlučovaná spoločnosť tvoria jeden subjekt ktorý nemôže byť zlúčením dobromyseľný.

13. Na tento prípad totiž nemožno aplikovať rozhodnutie ústavného súdu I. US 549/2015 . pretože uvedené rozhodnutie zakladá svoje ratio na tom, že „vyššie riziko má niesť nedbalý vlastník než nadobúdateľ v dobrej viere“avšak zo skutkového stavu bolo v danom spore zistené, že žalobkyňa nedbalá nebola, pretože sa straty svojho vlastníckeho práva domáhala súdnou cestou v sporovom konaní, v ktorom bola úspešná. Nejde tak o nedbalú vlastníčku ktorá by ponechala svoje vlastníctvo napospas niekoľko rokov a následne sa domáhala jeho určenia. Práve naopak daný prípad konaním G.. D. by mohol zakladať aj deliktuálne následky. Posudzujúc tieto pochybenia jednotlivo a vo vzájomnej súvislosti kedy sa súd prvej inštancie: formalistický odmietol dôkazy preukazujúce personálne prepojenie právnych predchodcov žalovaného, nesprávne posudzoval povinnosti vyplývajúce z dôkazného bremena žalobkyne a žalovanej, v písomnom vyhotovení rozsudku sa zjavne odklonil od skutočností a záverov prednesených na ústnom vyhlásení rozhodnutia, odmietol žalobkyni poskytnúť súdnu ochranu zvoleným zákonným spôsobom vydaním neodkladného opatrenia, vidí odvolateľka negatívne dôsledky novej procesnej právnej úpravy v tom, že je zo strany konajúceho súdu vykladaná viac formalistický, než aby dbala na samotnú materiálnu stránku spravodlivosti a rešpektovala tak článok 3 základných princípov CSP v zmysle ktorého je ustanovenie tohto zákona potrebné vykladať v súlade s Ústavou Slovenskej republiky, verejným poriadkom, princípmi, na ktorých spočíva tento zákon, s medzinárodnoprávnymi záväzkami Slovenskej republiky, ktoré majú prednosť pred zákonom, judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva.

14. Vo vyjadrení k odvolaniu žalovaný navrhol potvrdiť rozsudok ako vecne správny a priznať trovy konania v odvolacom konaní. Podstata odôvodnia rozsudku je tá skutočnosť, že žalobca mal tvrdiť a preukazovať v čom spočíva rozpor napadnutých právnych úkonov s dobrými mravmi. Žalobca nie len že nepreukázal tento rozpor, ale ani ho nepodporil konkrétnymi skutkovými tvrdeniami. V tomto smere sa žalovaný s argumentáciou súdu stotožňuje. Podané odvolanie absentuje logickú argumentačnú líniu a je zmesou rôznych všeobecných námietok. Poukazovanie na moment dovolania sa neplatnosti právneho úkonu a účinky právoplatnosti rozsudku rovnako ako žalobca posudzoval i súd vo svojom rozsudku. Žalovaný teda nevie čo tým žalobca sleduje. Dôvody pre zamietnutie žaloby boli iné. So súdom prvého stupňa je možné sa stotožniť v tom, že žalobcovi nič nebránilo podrobne opísať skutkový stav (čo bolo i jeho povinnosťou), na základe ktorého sa domnieva, že napadnuté právne úkony odporujú dobrým mravom. Tieto skutočnosti začal tvrdiť na poslednom pojednávaní a predkladal ku nim dôkazy. Proces dokazovania a koncentračné zásady sú jasne stanovené v ustanoveniach § 149 - 154 CSP, pričom žalobca bol zastúpený advokátom.

15. Žalobca si zamieňa pojmy verejný zoznam údajov (OR SR) so skutočnosťami všeobecne známymi. Údaje z obchodného registra určite nie sú údaje všeobecne známe, nakoľko by ich muselo poznať štatistiky významný počet obyvateľov, čo je zjavná absurdnosť. Všeobecne známou skutočnosťou je

napr. kto je prezident Slovenskej republiky, určite nie kto je v akej spoločnosti spoločníkom alebo konateľom. Žalovaný taktiež nesúhlasí s tvrdením žalobcu, že napadnutý rozsudok je nepreskúmateľný. Z rozsudku sú známe podstatné dôvody zamietnutia žaloby a splňa všetky náležitosti podľa § 220 ods. 2 CSP. Dôvodom zamietnutia žaloby bolo nedodržanie povinnosti tvrdenia a preukazovania tvrdení a nie formalistický prístup súdu. Záverom ešte žalovaný uvádza, že odvolanie obsahuje nové skutkové tvrdenia neuplatnené počas konania na prvom stupni a príkladá taktiež fotokópiu článkov z novín. Žalovaný s odkazom na zákaz novôt v odvolacom konaní podľa § 366 CSP navrhuje, aby na nich odvolací súd neprihliadal.

16. Odvolací súd bez nariadenia odvolacieho pojednávania preskúmal napadnutý rozsudok a ako vecne správny tento rozsudok potvrdil podľa § 387 ods. 1, 2 CSP, pričom aj súhlasí s dôvodmi uvedenými v rozsudku, na ktoré v celom rozsahu poukazuje.

17. Podľa § 470 ods.1 CSP ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

18. Podľa § 470 ods.2 CSP právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní veci, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentracii konania, ak by boli v neprospech strany.

19. Žalovaným uplatnený odvolací dôvod podľa § 365 ods.1 písm. h) CSP (rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci). Právnym posúdením je činnosť súdu prvej inštancie, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, t. zn. vyvodzuje zo skutkového zistenia, aké práva a povinnosti majú účastníci podľa príslušného právneho predpisu a nesprávnym právnym posúdením veci [§365 ods.1 písm. h)] je jeho omyl pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, príp. ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval (z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach účastníkov konania) a použitie správneho ust. neznamená iba opísanie jeho dikcie, ale i jeho správne priradenie k zistenému skutkovému stavu alebo inak vyjadrené posúdením veci po právnej stránke treba rozumieť výklad o tom, z ktorých ust. zák. alebo iného právneho predpisu vychádzal (prečo pod tieto ust. podradil zistený skutkový stav) a ako ho príp. vyložil, a výklad o tom, aké majú účastníci na základe zisteného skutkového stavu podľa týchto ust. vo vzťahu k predmetu konania práva a povinnosti a ako bola preto vec rozhodnutá.

20. Žalobkyňou uplatnené odvolacie dôvody nie sú dané, skutočnosti uvedené v odvolaní neumožňujú záver, aby konanie na súde bolo inou vadou postihnuté.

21. Odvolací súd k výstižným dôvodom uvedeným v rozsudku súdu prvej inštancie dodáva, že žalovaná nadobudla spoluvlastnícke podiely na nehnuteľnostiach v dobrej viere ako súčasť prevádzaného poľnohospodárskeho podniku prevádzajúceho na základe zmluvy o predaji podniku, keď ešte právna predchodkyňa žalovanej nadobudla spoluvlastnícke podiely na nehnuteľnostiach tiež v dobrej viere, a to v zmysle 476 a nasl. Obch. zák. a o vklade vlastníckeho práva rozhodol Okresný úrad Levoča, Katastrálny odbor, teda úrad na to povolaný. Námietky v odvolaní o dovolaní sa neplatnosti právneho úkonu už v žalobe sú nepresné a nevyplývajú zo skutočností tvrdných žalobkyňou. Dovolanie sa neplatnosti právneho úkonu nebolo preukázané, lebo žalobkyňa sa odvoláva na žalobný návrh vo veci 11C/277/2014, kedy išlo o prvotný úkon medzi žalobkyňou a G.. D. a ten posudzovaný v konaní vôbec nebol, o ňom už právoplatne rozhodli súdy v dvojinštančnom konaní (pozri aj Nález ÚS ČR IV.ÚS/1241/12).

22. Napokon sama žalobkyňa spôsobila neplatnosť právneho úkonu, keďže neponúkla pozemky na predaj oprávneným z predkupného práva, samozrejme ak by tak urobila, musela by utíženú kúpnu cenu vrátiť, pričom aj keď sa v inom konaní oprávnený z predkupného práva dovolal neplatnosti právneho úkonu medzi žalobkyňou a G.. D., uvedená skutočnosť nemá negatívny vplyv na právne postavenie žalovanej, ktorá odvodzuje svoje vlastnícke právo od svojich právnych predchodcov, toto nikdy doteraz nebolo spochybnené. Žalobkyňa ako fyzická osoba aj podľa ustálenej judikatúry NS SR je takou osobou

(ktorá nebola účastníkom relatívne neplatného právneho útoku) a pri nadobúdaní vlastníctva vždy koná v dôvere, že údaj zákonom povolaných úradov verejného registra, t. j. katastra je správny a záväzný a že prevodca je bez tíarch vlastníkom prevádzaných nehnuteľností. Odvolacie konanie s prvoinštančným súvisí, obe predstavujú spojené nádoby, preto ak súhlasí odvolací súd s právnym posúdením súdu prvej inštancie možno poukázať len na jeho dôvody.

23. Z procesného hľadiska treba uviesť, že dovolanie sa relatívnej neplatnosti právneho úkonu má účinky ex tunc a právny úkon sa považuje za neplatný od začiatku, právne postavenie tretích osôb, ktoré dobromyseľne nadobudli vlastníctvo však nie je zneistené, Občiansky zákonník okrem vydržania neupravuje spôsob nadobudnutia vlastníckeho práva od nevlastníka, avšak žalobu je možné podať v závislosti na preukázaní neplatnosti právneho úkonu, keďže je to v záujme zásady ochrany dobromyseľného nadobúdateľa vlastníckeho práva aj pre prípad nadobudnutia vlastníckeho práva od nehnuteľností. Aj pri poskytnutí ústavnoprávnej ochrany treba chrániť aj každú ďalšiu osobu, ktorá nadobudne vlastnícke právo pôvodného vlastníka k nehnuteľnostiam na základe jeho dobrej viery, nemožno však spochybňovať to a dobromyseľnosť prvého nadobúdateľa zo strany žalobkyne žiadnym spôsobom nebola v konaní namietaná ani spochybňovaná, povinnosť tvrdenia tu bola na strane žalobkyne (správne tu bola vyložená právna norma a zákonne aplikovaná).

24. V právoplatnom konaní vedenom pred súdom prvej inštancie o neplatnosti časti zmluvy, v spore sp. zn. 5Co/794/2015 odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie, ktorý nadobudol právoplatnosť 29.6.2016 a len vo výroku o trovách konania bol tento prvoinštančný rozsudok zmenený, bola zamietnutá však žaloba právoplatne na vyslovenie neplatnosti zmluvy v časti týkajúcej sa prevodu nehnuteľností zapísaných na LV č. XXX kat. úz. W. a tento výrok nebol odvolaním napadnutý.

25. Žaloba bola správne a zákonne zamietnutá a žalobkyňa, keďže nebola účastníčkou tvrdeného právneho úkonu, dovolanie sa relatívnej neplatnosti malo smerovať proti obom účastníkom konania tohto právneho úkonu a keďže nemožno prenášať dôkazné bremeno zo žalobkyne na žalovaného, žalobkyňa okrem iného v konaní nikdy netvrdila a ani nepreukázala dovolania sa relatívne neplatnosti právneho úkonu z G.. D. na spoločnosť PRODUCTION ERES, s. r. o. Košice, (rozhodnutie Okresného úradu Levoča, Katastrálny odbor z roku 2016) a tým nemohla preukázať dovolanie sa relatívnej neplatnosti právneho úkonu, o. i. záver súdu prvej inštancie vychádza z ustálenej súdnej praxe a jeho systémový výklad zákonnej právnej úpravy je presvedčivý.

26. Žalobkyňa si nebola istá žalobou, čo vyplýva aj z toho, že na č. I. 124 žiadala žalobkyňa o zaslanie fotokópie dokumentu zo spisu a ktorý dokument odovzdali 27.6.2017 zo dňa 14.10.2016, ktorým bola odpoveď Okresného úradu Levoča a odvolací súd tejto žiadosti vyhovel.

27. Odvolací súd úspešnej strane sporu nepriznal náhradu trov konania, keďže išlo v konaní o použitie viacerých právnych predpisov, v čom videl odvolací súd aj dôvod hodný osobitného zreteľa, pre ktorý úspešnej strane nepriznáva v odvolacom konaní trovy konania.

28. Pomer hlasov, akým bolo rozhodnutie prijaté: 3 hlasy za (§ 393 ods.2 druhá veta CSP).

Poučenie:

Proti rozsudku odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej

otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.